

hæftet saa mange Undtagelser, at Springet imellem dem straks kan blive 500 Kr., og nu er der jo kommet en ny Undtagelse til her, idet der efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen ogsaa kan godkendes en endnu højere Skala — hvor langt man saa kan komme op med disse Begyndelseslønninger, staar hen i det blaa, det ved man ikke.

Jeg kunde fristes til at sige, at der har været og er endnu en nervøs Frygt og Ængstelighed for, at Kommunens Udgift til Lønninger ikke absolut skal vedblive at være den samme som nu. Fra den ene Side er man ængstelig for, at den skal blive forøget selv den mindste Smule, og fra den anden Side er man lige saa ængstelig for, at den skal blive formindsket. Jeg kan for mit Vedkommende ikke se nogen egentlig rimelig Grund til denne Ængstelse. Om det, at man slog Reglen fast og satte Begyndelseslønnen til 7—900 Kr., kunde medføre, at en Kommune fik 1—200 Kr.s Udgift mere om Aaret, kan jeg ikke se noget slemt i, og jeg mener ogsaa, at fordi nu en Kommune i nu snart et Aarhundrede har lønnet sine Lærere tarvelig, er der ingen Rimelighed i, at den absolut skal blive ved med det i det kommende Aarhundrede. Lige saa lidt er der Rimelighed for, at en Kommune, som har haft store Lønninger i Forhold til de Love, Vedtægter og Anordninger, vi have, fremdeles skal blive ved at betale disse store Lønninger. Jeg synes, der er god Rimelighed for at faa det reguleret saaledes, at der kommer rimelige Lønninger alle Steder. Jeg tror, at naar man ganske simpelt slog de 7—900 Kr. Begyndelsesløn fast som Regel, vilde man overalt i Landet faa saadanne Lønninger, at enhver Lærer foruden Bolig og Brændsel i Løbet af 20 Aar fik 14—1600 Kr., og det er efter min Mening en Lønning, som en Lærer kan leve anstændig af paa Landet uden Tryk og Næringssorger. Vel er der ingen Sandsynlighed for at faa nogen Forandring i Lønningsforholdene. Jeg for mit Vedkommende er glad ved, at denne Sætning om, at de ikke maa faa forøgede Udgifter, naar de ikke komme under 600 Kr., ikke findes her; men paa den anden Side er jeg mod den ny Tilføjelse, der er gjort om højere Begyndelseslønninger. Saa kunde jeg ogsaa have Lyst til at sige et Par Ord om Fouragen. Man ved jo, at Fouragen alle Tider er bleven værdsat efter den Gennemsnitspris, som Amterne fastsætte for de sidste 10 Aar. Efter denne Prissættelse have Lærerne været tvungne til at købe

Livsforsikring eller Overlevelserente for deres eventuelle Enke, og naar nu denne Fourage skal afløses med Penge, synes jeg, Billighed taler for, at den blev afløst efter de samme Regler, som Lærerne have maattet vurdere den efter, og hvorefter den har figureret under Lærerlønningsposten. Jeg mener, at Fouragen maatte kunne afløses, saasnart Løven træder i Kraft. Denne Ydelse er ikke mere tidsvarende. Det var jo oprindelig Meningen, at Jordlodden skulde lægges ud til Græsning, og der skulde man saa græsse Køer og Faar om Sommeren, men Fouragen skulde Læreren have til om Vinteren. Nu drives Skolelodden imidlertid som anden Jord, og Læreren kan lige saa godt fodre med den Fourage, han selv avler, som andre kunne gøre det. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister og det Udvalg, som formentlig bliver nedsat, om man ikke kunde enes om at afløse Fouragen straks. De fleste Steder tror jeg nok, det er saaledes, at man liciterer Leveringen ud, saa der vil egentlig ikke ske nogen Forandring for Kommunen. Det er vist kun faa Steder, at de enkelte Hartkornsejere leverer Fouragen *in natura*; det gøre de dog for Resten til min Skole. Hvad Ofret angaar, kunde det være rart at faa det afløst ogsaa, men det skal jeg ikke komme videre ind paa, jeg skal kun lige berøre det. Der er en Stemning oppe i Befolkningen for at faa Højtidsoret afløst, men saa vidt jeg ved, er det blevet fastholdt fra Regeringens Side, at Præsten absolut skal have lige saa meget som alle Lærerne tilsammen. Hvor det er saadant, at der ikke er særlige Forhold i Kommunen, volder det ingen Vanskelighed, men hvor der i en Kommune er mange Sognebaandsløserne, har Læreren jo Ret til at hæve sit Offer i Kommunekassen, hvorimod Præsten intet faar. I vor Kommune er det saadan, at jeg faar 10 Kr. fra selve Sognebaandsløserne, der egentlig ikke ere pligtige at betale det; en anden Lærer i Kommunen faar 14 Kr. af Kommunekassen. Her bliver altsaa, hvis man gaar ud fra, at Folk ofre lige meget til Præsten og Degnen, en Forskel paa 24—25 Kr., som enten Kommunen skal betale mere, eller vi Lærere skulle slaa af, hvis vi ville have Ofret afløst. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde gives Lempelser over for dette. Jeg finder, det er urimeligt, at Præsten skal have lige saa meget som Lærerne tilsammen, naar man ellers har givet Læreren en Ret, Præsten ikke har.

Saa er der Pensionsforholdet. Lærerne